

Csúcsforgalom az AKÖV-nél

Tizenkét új szovjet tehergépkocsi érkezett Szegedre

Az őszi csúcsforgalom évek óta nem volt ilyen nagymértvű, mint az idén. A szállítási vállalatok elé hatalmas feladatokat állt az a mintegy 40 százalékos termésméltóbb, melyre az idei őszi számíthatunk. Kormányunk a Szovjetunióhoz fordult segítségért, hogy küldjön tervben felül tehergépkocsikat hazánkba a rekordforgalom lebonyolításának megkönnyítése céljából.

A Szegedi Autóközlekedési Igazgatósághoz már meg is érkezett 40 vadonatúj ZIL és GAZ márkájú szovjet teherautó. A 42. Autóközlekedési Vállalat 12 két és féltónnás GAZ-kocsit kapott belőlük. Ha hozzászámítjuk a nemrégiben beszerzett öt Csepel gyártmányú nyerges vontatót, amelyeknek két pótkocsija egyenkint nyolc tonna teherbírási, akkor megállapítható, hogy lényegesen javult Szeged és környéke autófuvarral való ellátottsága.

Az őszi forgalom sikeres lebonyolításához az új gépkocsik beállításán kívül más intézkedések is szükségesek. Igen fontos, hogy a járművek futási ideje megnövekedjen, és minél több pótkocsis fuvar közlekedjék. Ezeknek a céloknak az eléréséhez vált szükségessé a 42. AKÖV-nél is egy operatív biztos működése, aki állandóan felügyel a kocsik igénybevételére, s ahol nem gazdaságosan használják fel azokat, átirányítja más munkák elvégzéséhez.

Mert munka igazán van elegendő. A Konzervgyár és a MEZÖKER kiszolgálása mellett még számtalan egyéb, gyümölcsszállítás, a cukorrépa, a silókukorica és a gabonafélék fuvarozása. A cummegállapítható, hogy lényegesen javult Szeged és környéke autófuvarral való ellátottsága.

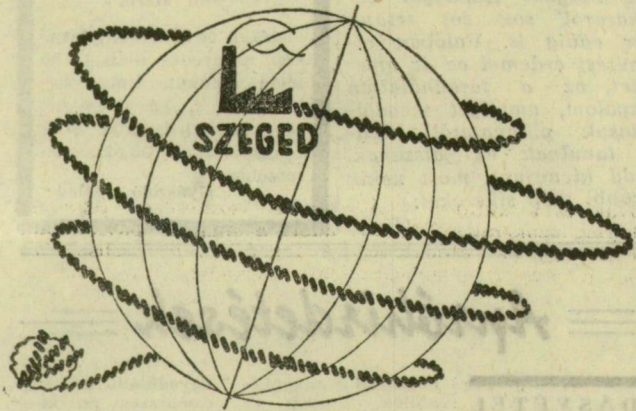
csaknem száz rakodót vesz fel az Autóközlekedési Vállalat, mert az idei évben a gépkocsik ki- és be-, valamint a vagonberakás is a vállalat feladatai közé tartozik. Mezőhegyesre és Szolnokra küldik a cukorrépa-termést. A silókukorica szállítását a termelőszövetkezeteknek végzik, a gabonaféléseket a begyűjtőhelyről a malmokba viszik el.

Tagadhatatlan, hogy a megnövekedett forgalom ki- és be-, valamint a vagonberakás is a vállalat feladatai közé tartozik. Mezőhegyesre és Szolnokra küldik a cukorrépa-termést. A silókukorica szállítását a termelőszövetkezeteknek végzik, a gabonaféléseket a begyűjtőhelyről a malmokba viszik el. Tagadhatatlan, hogy a megnövekedett forgalom ki- és be-, valamint a vagonberakás is a vállalat feladatai közé tartozik. Mezőhegyesre és Szolnokra küldik a cukorrépa-termést. A silókukorica szállítását a termelőszövetkezeteknek végzik, a gabonaféléseket a begyűjtőhelyről a malmokba viszik el.

Jól halad a kenderfonógyárban az exportterv teljesítése

Felsorolni is nehéz azokat az országokat, ahová termékeket exportálja a Szegedi Kenderfonógyár. Az első fél év folyamán például fonalat vásárolt tőlük Jordánia, Libanon, Szíria, Egyiptom, Ciprus, Marokkó, Francia-Guyana, Görögország, Costa Rica és Málta; a fonál mellett kötelet is vett Irak, Irán, valamint Svédország;

Az év második felében is nagy feladatok hárulnak a Kenderfonógyár dolgozóira az exportterv maradéktalan teljesítése tekintetében. A kongresszusi munkaverseny folyamán vállalták, hogy a harmadik negyedévében az eredetileg tervezett 300 tonnával szemben 355 tonnányi terméket küldenek külföld-

A Szegedi Kenderfonógyár az első felében 530 ezer kilométer fonalat exportált. Ez a hosszú fonál az Egyenlítőnél 13-szor körülvélné a Földet

Dánia, Finnország és Anglia halászháló és sporthálót kapott; zsinórt Albánia; kéveket és szálakat Csehszlovákia; sisalt Törökország. 1959 első felében összesen 345 tonna kendertermék került kivitelre, mely mennyiség — ha 1,5 milliméteres átlagvastagságot veszünk alapul — 530 ezer kilométer fonálnak felel meg.

re. Júliusban és augusztusban 248 tonnát már teljesítettek is, tehát nincs elmaradás a vállalatához viszonyítva sem. Ezekben a hónapokban zsinórt, sisalt, kéveket és szálakat, zsinórt, valamint finom fonalat exportál a nagy múltú szegedi üzem, és vásárlói szeréhez csatlakozott Hollandia is.

MAJÓRÉ

»A dunántúli fehérterror sok helyen erős visszatetszést szült a lakosság körében. Almádiban pl. a fehérek három mézáróst csak azért, mert a vörösöknek húst mértek, állítólag kivégeztek. Ez annyira felbőszítette a parasztságot, hogy megfogadták, hogy kabátos embert nem engednek be a falujukba.« — írja a budapesti városparancsnokság egyik jelentése.

A nagybirtokosok hírhedt szövetsége, az Országos Mezőgazdasági Egyesület a proletárdiktatúra kikiáltásakor egyik napról a másikra megszűnt. Vagyondát és székházát a Földmunkások Országos Szövetsége foglalta le. Most »helyreállván a jogrend«, ismét megkezdte működését az OMGE — jelenti a sajtó. A Zala vármegyei nagybirtokosok egyesülete megelőzte az anyaegyesület újjáalakulását és már javaslatot is terjesztett a földművelésügyi miniszter elé, hogy ne csak a proletárdiktatúra alatt, hanem a tizen-nyolcas forradalom után létrehozott kollektív szerződéseket is szüntesse meg és helyükbe álljon vissza a »szabad egyezkedés« régi rendje.

A Lovász-féle függetlenségi párt kettévált. Mind a két párt kijelenti, hogy az egész polgárság őt támogatja. Recseg-ropog az úgynevezett liberális blokk, de arra még futja erejükből, hogy összeállítsanak egy újabb kormánylistát, amelynek élén Lovász áll mint miniszterelnökjelölt. A szegedi polgári lapok is örömmel üdvözöltek a liberális ellenzék csoportosulásának létrejöttét a városban. A francia parancsnokság által létrehozott békéltető bizottság a Back-malom kizárt munkásainak ügyét tárgyalja, akiket azért bocsátottak el, mert nem léptek ki a szakszervezetből. A munkaadók képviselője azzal érvelt, hogy az illetők »izgatók« voltak.

Nem kell féltetni a tisztes ipart

A cipőgyári ipari tanulók jó szakmunkásokká nevelődnek

Nemrégiben a Szegedi Ipari Vásáron sokan nagy elragadtatással beszéltek a szegedi lábbelikészítő-mesterek munkájáról. Míg gyűjtögettem a dicséret csokrát, mint valami kuvikmadár szült közbe e tisztes ipar egyik idősebb képviselője:

— Előregedett szakmunkásgárda kezéből kerültek ki e remekművek, de mi lesz néhány év múlva, ha kihullik az »öreg Jánosok« kezéből a kalapács?

Fütyülnek-e a bőrszagra?

A szakma e szerelmese nem látja biztosítottak az utánpótlást. Amikor magyarázatot kértem, elmondotta, hogy valamikor Szegeden állandóan több száz fiatal tanulta a cipőkészítést. Az utóbbi években viszont kevesen adták fejüket erre a mesterségre. Vajon miért?

— A mai fiatalság fütyül a bőrszagra, neki a srófhúzó, a motor, meg az olaj-szag az istene — magyarázta —, pedig a csiriz szaga is van olyan jó. Ezt képletesen mondotta, a keresetre utalva.

Az öreg mester gondolato-

kat ébresztő szavai után a Szegedi Cipőgyárban érdek-lődtem, vajon helyénvaló-e az aggodalmak? Válaszul megmutatták a DEMA-telep egyik-másik munkatérmet. Az elsőben éppen 29—30 leány állt körül néhány munkaasztalt. Oktatójuk szavait figyelték. Van közöttük olyan, mint Bakró Éva, aki eredetileg a bőripárnak nem ezt az ágát, hanem a bőrdíszművet szeretne volna megtanulni, de hát itt volt hely, ide kapott felvételt.

Aki pályát cserélt

— Majd megszereti ezt is — mondja Tóth Béla elvtárs, a telep vezetője. — Van már nálunk olyan tanuló, aki más szakmát választott két évvel ezelőtt, de ma elküldeni sem lehetne. Kertész Zsuzsára utalt, aki a pedagóguspályát cserélte fel a cipőgyárral. Ma úgy emlégetik egyéves tanulóidő után, hogy egyike lesz a legjobb szakmunkásoknak. Igyekszik, nehogy szégyent hozzon édesanyjára, aki művezető a másik üzemben, ahol az exportcipőket készítik.

Ha szóródik is ki valamennyi az újak közül, a többség biztosan marad — magyarázza Szőlősi Sándor elvtárs, a vállalat igazgatója. — Nemcsak egyszerűen szakmát tanulnak itt, hanem szüleik mesterségét folytatják. Pálfi Emőke, Szilágyi Ilona, Tóth Erzsébet, Ábrahám Mária, Nemes Mária, Nagy Vendel, Varga Mihály, Balogh György és a többiek, mind az üzemben dolgozók gyermekei.

— Sokan vannak közöttünk — magyarázzák az újoncok tanítómesterei —, akik közül többen apjuk-anyjuk mellett nőttek fel jó szakmunkássá, s most ezt a tudást akarják tovább adni gyermekeiknek is.

Fejlettebb technológiával

A másodéves tanulók, akik már szalagrendszerben készítik a túsarkú női cipőket, január 1-től kezdve már exportcipőket gyártanak. S ez egyben válasz az aggódo, »őreg« szakiknak is. Az új nemzedék — lám — a mesterség alapos ismerőjévé válik a Szegedi Cipőgyárban. Ezt tudják nemcsak az itt dolgozók, hanem az olyan »újoncok« szülei is, mint Kucora Erzsébet, Boross Lajos és mások. Az ő szülei a cipész-szakmát még most is kisiparosként kultiválják. Volna lehetőség arra, hogy maguk mellé vegyék gyermekeiket és tanítsák. De nagyobb fantáziát látnak a fejlettebb technológiával, technikával dolgozó nagyüzemi munkában. Gyermekeiket már más úton »futtatják« a szakmában egymást követő nemzedékek stafétájában. Itt a »mezőny« jobb, s az életben az előbbrejutás sokkal kevesebb akadályba ütközik, könnyebben sajátíthatják el a szakmai tudást, mint amikor még elődeik kezdték a mesterséget tanulni.

Tavaly tíz fiú, tizenkét lány, most huszonkilenc lány és húsz fiú kezdte el az ismerkedést a lábbelikészítő szakmával a Szegedi Cipőgyárban. Tanúja voltam az első megilletődött, bátoratlan lépéseknek, amelyekkel a munkapadhoz közeledtek. Láttam őket átlépni a küszöböt, amelyen belül már a felnőtt rend, a felelősség, kötelességtudás, a szorgalom ternei következnek. Hallottam az első mesteri szavakat, amidőn az idősebb munkások, köztük apák-anyák kezdik átadni szakmai tapasztalataikat, tudásukat örököseiknek: a szép szegedi cipők készítőinek.

(n-p)

Munkakezdés előtt az egyetemeken

Hétszáz új elsőéves — Ismét nő a munkás-paraszt hallgatók arányszáma — Lesz-e elég hely a kollégiumokban?

Néhány nap és a szegedi egyetemeken is megkezdődik az új tanév. Az Orvosegyetemen 12-én, szombaton délelőtt 11 órakor tartják az ünnepélyes tanévnyitót, a Pedagógiai Főiskolán 15-én, kedden, s a Tudományegyetemen ugyan-csak 15-én, kedden déli 12 órakor lesznek az évnnyitó ünnepségek.

Hány új elsőéves kezd meg most a tanulmányait? Erről érdeklődtünk az egyetemeken és a Főiskola tanulmányi osztályán, s a következő válaszokat kaptuk.

Az Orvosegyetemre

168 elsőévest vettek fel, az egyetemhez tartozó gyógyszerészeti karra pedig 70 új hallgatót. Az egyetemhez tartozó három kollégiumban: az Apáthy KISZ-kollégiumban, a Hugonnay Leánykollégiumban és az Id. Jancsó Miklós Kollégiumban összesen 422 hallgatót helyeznek el. Ez a szám nem túlságosan nagy, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy 940 vidéki hallgatója van az egyetemnek. Egyre inkább szükségessé válik a kollégiumok bővítése. Az idén, ahogy a tanulmányi osztályon elmondták, sikerült többé-kevésbé megnyugtatóan megoldani a hallgatók elhelyezésének problémáját, de a következő tanévben még nehezebb lesz majd biztosítani az egyetemi hallgatók elhelyezését.

A Pedagógiai Főis-

kola 200 új elsőévest fogad ebben a tanévben. A főlvev hallgatók 58 százaléka munkás- és parasztszármazású. A főiskola 517 hallgatójának több mint 50 százaléka, 270 hallgató kapott kollégiumi elhelyezést. A többi hallgató számára újsághirdetések útján igyekeztek megfelelő bűtorozott szobákat biztosítani. A kollégiumi elhelyezések esetében új megoldás, hogy a hallgatókat csak fél évre vették föl, s hogy

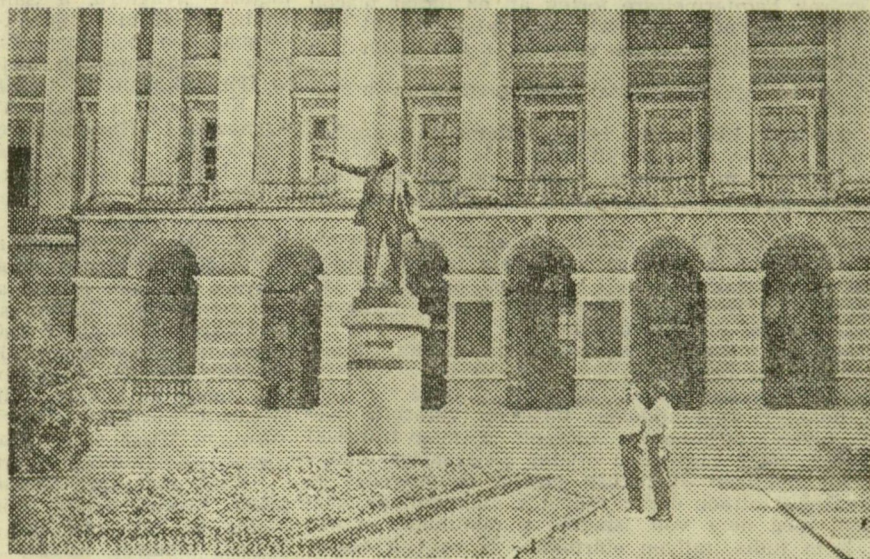
továbbra is bennmaradnak-e a diákokthonokban, azt fél év elteltével magatartásuk elbírálása útján fogják eldönteni. A főiskolai oktatásban jelentős változások lépnek életbe ettől a tanévtől kezdődően. A mostani elsőévesek már 4 éves oktatásban részesülnek, és három kötelező szakot kell elvégezniük. Ennek megfelelően új szakokkal bővült a Pedagógiai Főiskola tanterve. Így ismét van testnevelési szak és orosz szak önálló tanszékekkel, továbbá műszaki ismeretek és mezőgazdasági ismeretek néven két teljesen új szak, amelyen az általános iskolák felső tagozatán folyó politikatika oktatás ellátására képeznek ki tanárokat. A főiskola alagsorában a műhelyek már berendezve várják a hallgatókat. Az oktatógárda is jelentősen bővült. 12 új oktató kezd meg a munkát ebben a tanévben a Pedagógiai Főiskolán. Meg kell még említeni azt is, hogy 34 társadalmi ösztöndíjas van az új elsőévesek között, akik nagyjából Bács-Kiskun megyéből jönnek a szegedi Pedagógiai Főiskolára.

A Tudományegyetemen

340 elsőéves kezd meg a tanulmányait ebben a tanévben. A felvett hallgatók 52 százaléka munkás- és parasztszármazású. Az egyetem hallgatóinak 60 százaléka nyert elhelyezést kollégiumokban. Ez a szám országos viszonylatban is kiemelkedő. A nyári szünet alatt egyébként komoly anyagi költséggel rendbehozták az összes diákszállókat. Különösen a Bolyai Diákokthonban végeztek nagy munkát. Teljes belső festést hajtottak végre és kicserélték a régi kályhák egy részét is. A kollégiumok már teljesen rendbehozva, kitakarítva várják a beérkező hallgatókat.

A három egyetemen — illetve a két egyetemen és a főiskolán tehát — nincs semmi akadály az új tanév megkezdésének útjában. Néhány nap múlva benépelednek az előadótermek és az egyetemi épületek most még ürességtől visszhangzó folyosói.

A SZMOLNIJ ELŐTT

(Nagy István felv.)

Szovjet emberek és külföldiek, akik megfordulnak a gyönyörű Leningrádban, a Téli Palota, az Auróra és más történelmi nevezetességek helyeken kívül feltétlenül megtekintik a Szmolnij-palotát is. Ebben a jellegzetes orosz-barokk stílusú, eredetileg arisztokrata leánynevelő intézetnek épült házban — amelyet Rastrelli építész tervezett — dolgozott a Nagy Októberi Szocialista Forradalom szíve, központja, Lenin elvtárs innen irányította a munkások és parasztok győzelmes felkelését az önkényuralom ellen. A hatalmas épület előtti parkban áll most a szovjet állam megalapítójának életnagyságú márványszobra, amely szépségével különösen megragadja a látogatókat. Képünkön: két szegedi turista — a Vasipari KSZ dolgozó — gyönyörködik a Lenin-szoborban